

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Γραφεία: Γερμανοῦ 25.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ο ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας, φέρων ὄνομα Ἑλληνικόν, ὅπερ σύνηθες εἶχε καταστῆ καὶ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, καταγόμενος δ' ἐκ Βησθαῖδᾶ (Ἰωάν. Α. 41,45.) κατώκει ἐν Καπερναούμ, ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Πέτρου (Μάρκ. Α. 29), ἠσχολεῖτο δὲ περὶ τὴν ἀλιείαν ἐν τῇ θαλάσῃ τῆς Τιβεριάδος. Τὸ κήρυγμα τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου εἴλκυσε αὐτὸν ἐκ τῶν πρώτων. Ἡμέραν τινὰ ὁ Πρόδρομος εἰς τὸν Ἀνδρέαν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν μέλλοντα Εὐαγγελιστὴν, ἔδειξε περιπατοῦντα παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου (Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ) τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀγωνιωδῶς ἀναμενόμενον Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ἦρκεσε τοῦτο ἵνα οἱ δύο μαθηταὶ τοῦ Προδρόμου ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Ἰωάννης μετ' ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης ἀκολουθήσωσι τὸν Ἰησοῦν. Στραφεῖς δὲ οὗτος καὶ ἰδὼν αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας ἠρώτησε, «τί ζητεῖτε;» Οἱ δὲ εἶπον μετὰ θαυμαστῆς ἀφελείας, «Διδάσκαλε ποῦ μένεις;» Ὁ Ἰησοῦς προσεκάλεσεν αὐτοὺς ἵνα μεταβῶσιν ὅπου διέτριβε, παρέμειναν δὲ παρ' αὐτῶ ὄλην τὴν ἡμέραν. Ἡ δὲ ἐκ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ ἐντύπωσις ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ὁ Ἀνδρέας τὴν ἐπαύριον συναντήσας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πέτρον ἀνήγγειλε τὸ μέγα γεγονός τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσίου. «ΕΥΡΗΚΑΜΕΝ ΤΟΝ ΜΕΣΣΙΑΝ» εἶπε καὶ ὠδήγησεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ὅστις ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἀκολουθὸν καὶ μαθητὴν αὐτοῦ (Ἰωάν. Α. 35-42). Ὡστε ὁ Ἀνδρέας οὐ μόνον ὑπῆρξεν

ὁ «πρωτόκλητος» μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφὸν ὠδήγησε πρὸς αὐτόν. Ὅτε δὲ καὶ πάλιν βραδύτερον ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, πρώτους εἶδε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἀνδρέαν, καθ' ἃς στιγμὰς ἔρριπτον τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς: «δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων». Καὶ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. (Ματθ. Α. 18, 19. Μάρκ. Α. 16,17). Ἐκτοτε ὀριστικῶς ἀφωσιώθη εἰς τὸν Ἰησοῦν ὁ Ἀνδρέας, ὡς μαθητὴς αὐτοῦ καὶ Ἀπόστολος. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν ἀνῆκεν εἰς τὸν στενὸν περὶ τὸν Κύριον κύκλον τῶν μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, τοῦ Πέτρου, Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου, ἀλλὰ κατεῖχεν, οὐχ' ἦττον ἐπιφανῆ θέσιν μεταξὺ τῶν Δώδεκα. Ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοὺς ἀνωτέρω τρεῖς, συνήθως τάσσεται πρῶτος ὁ Ἀνδρέας (Μάρκ. 3,18. Πράξ. 1,13.), κατὰ τινὰ δὲ περιπτώσιν καθ' ἣν ἐζήτησαν οἱ Ἀπόστολοι νὰ μάθωσι παρὰ τοῦ Κυρίου πότε ἐμελλε νὰ συντελεσθῇ ἡ καταστροφή τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸ σχετικὸν ἐρώτημα ὑπέβαλον ὁ Πέτρος, Ἰάκωβος, Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας (Μάρκ. 1,3). Εἰς ἑτέραν περιπτώσιν, καθ' ἣν ὁ Κύριος ἐτέλεσε τὸ θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ πεντακισχιλίων ἀνδρῶν, ὁ Ἀνδρέας ὠδήγησε πρὸς αὐτόν τὸ παιδάριον ὅπερ εἶχε τοὺς πέντε (5) ἄρτους καὶ τὰ δύο ὄψαρια (Ἰωάν. ΣΤ. 8,9). Χαρακτηριστικῶ-